

Vera in vzgoja

TEDEN VZGOJE 2026

1. 9. 2026 do 7. 9. 2026

**Društvo
katoliških
pedagogov
Slovenije**

**v sodelovanju s
Komisijo
za šolstvo
pri SŠK**

**in
Slovenskim
katehetskim
uradom**

Dve leti je bilo **upanje** osrednja misel Tedna vzgoje, ki ga Društvo katoliških pedagogov Slovenije (DKPS) pripravlja v sodelovanju s Slovenskim katehetskim uradom (SKU). V svetem letu smo hodili kot pedagogi upanja, romarji upanja. Smo v začetku letošnjega šolskega leta stopili kot romarji vere in bomo v naslednje kot romarji ljubezni? Slednje seveda še daleč ni dorečeno. Smo pa vas s pričujočim tednom vzgoje res želeli povabiti, da bi na pot letošnjega šolskega leta stopili kot romarji **vere** in bi premislili, kot so bili naprošeni avtorji prispevkov, kako vaša osebna vera pripomore pri vašem vzgojno-izobraževalnem delu.

»Prenova Cerkve se uresničuje s pričevanjem, ki ga daje življenje verujočih.« Tako je zapisal papež Benedikt XVI. v svojem apostolskem pismu, s katerim je leta 2012 razglasil leto vere v Katoliški cerkvi. In to je pravzaprav najboljši povzetek letošnjih prispevkov, ki so jih pripravili pedagogi in duhovnik iz škofije Murska Sobota, v kateri deluje tudi naša območna skupnost, ter seveda njihov škof, pod en prispevek pa se je podpisala s. Magda Burger ND, SKU. To so res pričevanja, ki se bodo dotaknila tistih, ki jih bodo brali z odprtim srcem. Ne od vseh in zagotovo ne vsa, a izkušnja lahko spremeni tudi moje delovanje, ga obogati, nadgradi. To daje življenje verujočih, teh, ki nas bodo letos nagovorili. Recimo da kot romarji vere v naših vzgojno-izobraževalnih ustanovah, kjer bi marsikateri pedagog že davno obupal, če ne bi imel vere v Boga in posledično tudi vere v človeka samega. Če ne bi živo izkušal tega, kar Benedikt XVI. v svojem Uvodu v krščanstvo zapiše, še preden je postal papež: »Bog hoče samo po človeku priti k človeku, človeka ne išče drugače kot v njegovi sočlovečnosti.« To lahko doživiš samo v veri. Bog prihaja k tebi, človeku samo po človeku in te ne išče drugače kot v sočlovečnosti preko tvojih kolegov, otrok, učencev, staršev in vseh drugih. In to lahko živiš samo v veri, da hoče Bog po tebi priti k človeku in da ga ne išče drugače kot v tvoji sočlovečnosti.

Eden izmed namenov letošnjega gradiva je torej razmislek k zgoraj zapisanemu. Seveda vas vabimo tudi k molitvi. Za vsak dan smo pripravili prošnje, ki pokrivajo različne segmente vzgojno-izobraževalnega procesa. In pa pobuda k blagoslovu šolskih torb, šolskega leta in k blagoslovu vseh, ki so vpeti v vzgojno-izobraževalni proces.

Matevž Vidmar, *koordinator Tedna vzgoje*

¹Vir: Benedikt XVI., *Vrata vere – porta Fidei*, CD 134. Ljubljana: Družina, 2012.

²Vir: Ratzinger, Joseph, *Uvod v krščanstvo*. Celje: MD; str. 61.

BLAGOSLOV ŠOLSKIH TORB IN ŠOLSKEGA LETA

*Blagoslov lahko opravimo na različne načine pri nedeljskem bogoslužju ali pa izven,
pri veroučnem ali kakšnem drugem srečanju.
Posebej vabimo k družinskim bogoslužjem,
kjer lahko sam blagoslov spremljata
še dodatna molitev za blagoslov novega šolskega leta.*

Nebeški Oče, prosimo te, blago + slovi šolske torbe,
učence, ki jih bodo nosili in se vse leto marljivo učili.
Blago + slovi vzgojitelje, učitelje, katehete in starše,
ki se trudijo za napredek in razvoj učencev.

Naj vsi spoštujejo drug drugega in vedno bolj spoznavajo
Tvojo veličino, lepoto, modrost, dobroto in ljubezen.

Naj živijo srečno in polno življenje. Po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

Torek, 1. 9. 2026

Kar vzgajamo, živimo – kar živimo, vzgajamo

Prepletenost med vero in vzgojo do nedavnega ni bilo vprašanje. A ne bomo nostalgичno gledali nazaj. Poglejmo naprej: »Kar želiš, da bi tebi kdo storil, stori ti njemu.« (Mt 7,12) Si želimo odgovornih kristjanov? Bodimo odgovorni in prisluhnimo svojim izgovorom, ko nam kdo pokaže, da smo se zmotili. Si želimo veselih državljanov? Bodimo veseli in pogledjmo se (z duhovnimi očmi, seveda) v obraz, kako pojemo »alelujo« pri nedeljski sveti maši. Si želimo razgibanih učencev in sodelavcev? Bodimo razgibani in preštejmo korake, ki nas povezujejo z učenci, sodelavci, prijatelji in znanci. Si želimo ljudi, ki bi imeli živ odnos z Bogom? Imejmo odnos z Bogom – prijateljem; pogledjmo, kaj pričakujemo od njega. Kako prijetno je, ko nas usliši (se mu zahvaljujemo), kako v zadregi smo, ko mu pripovedujemo o svojih zmotah in »čudnih« dejanjih (mu izražamo svoje obžalovanje), ko mu pripovedujemo o svojem ponosu, veselju (ga častimo, ker je večji od nas). Kateheza in šola, družina in družba, bi (morda) lahko hodile z roko v roki in pomagale mladim in starim ljudem, da bi v sebi odkrivali svoje potenciale in jih živeli z željo po svetu bolj vrednem človeka.

s. mag. Magda Burger ND, *Slovenski katehetski urad*

Torek, 1. 9. 2026 - PROŠNJE

Ob začetku šolskega leta na oltar položimo naše skupne prošnje.

1. *Dobri Bog, prosimo te za vse vrtčevske otroke, šolarje, dijake, študente in druge vpletene v vzgojno-izobraževalni proces, blagoslovi njihovo delo, trud in notranjo rast.*
2. *Dobri Bog, naj se vzgojitelji, učitelji, profesorji in drugi zavedajo svoje vloge pri vzgoji mladih, naj vse preveva, da smo romarji upanja.*
3. *Dobri Bog, daj staršem vztrajnosti in poguma, da bodo svoje otroke vzgajali za dobre, odgovorne državljane in kristjane.*
4. *Dobri Bog, naj odgovorni v politiki in družbi spoznajo pomen vzgoje v današnjem času.*
5. *Dobri Bog, v svojem usmiljenju sprejmi k sebi vse rajne iz naših družin.*

Sreda, 2. 9. 2026

Moj pogled

Moj pogled na vzgojo izhaja iz mojega otroštva, mladosti, učenja in 27-letne profesionalne poti na področju VIZ.

Odraščala sem na vasi v verni družini. Z nami je živela babica, ki je poleg staršev pomembno vplivala na mojo vero in socialni čut. Moje otroštvo je bilo prepleteno z delom, učenjem, igro z bratoma in vaškimi otroki. Gmajna in naše dvorišče je bilo središče igre, ustvarjalnosti, delitve domačih dobrot itd. Naša igra je bila spontana, učili smo se drug od drugega, se veselili ... in se ob tem tudi vzgajali. Tako se je oblikovala moja samostojnost, ustvarjalnost, sposobnost soočanja z izzivi itd. V družini, vaški in župnijski skupnosti, mladinski in študijski skupini se je oblikoval moj odnos do sočloveka, Stvarnika, do dela in odgovornosti za svoja dejanja. Že v času OŠ sem bila dejavna v šoli in Cerkvi. Še vedno sem vsestransko aktivna in sooblikujem čas, v katerem živim. Zato še vedno pridobivam nova znanja in spretnosti, se družim in se trudim biti del živega občestva.

Marija Pušenjak, upokojena ravnateljica Vrtca Ljutomer

Sreda, 2. 9. 2026 - PROŠNJE

V drugem dnevu Tedna vzgoje v Božje naročje izročamo naše najmlajše.

- 1. Jezus, prosimo za vse otroke v vrtcih. Naj v njih vzklije seme vere v tvojo neizmerno dobroto.*
- 2. Jezus, prosimo za vse vzgojiteljice in vzgojitelje, ki se dnevno srečujejo z otroki, da bi mogli v njih videti romarje upanja za prihodnost.*
- 3. Jezus, prosimo za vse ostale zaposlene v vrtcih, ki poskrbijo, da otroci živijo v varnem, čistem in mirnem okolju, blagoslavlja jih pri njihovem delu.*
- 4. Jezus, prosimo za vse politike in druge, ki odločajo o delovanju vrtcev. Daj jim modrosti Svetega Duha, da bi spoznali pomembnost raznovrstne in kvalitetne predšolske vzgoje.*
- 5. Jezus, prosimo za vse rajne, ki so bili zaposleni v vrtcih. Njihovo nevidno delo poplačaj z večnim življenjem.*

Četrtek, 3. 9. 2026

Izročanje

Kot učiteljici najmlajših učencev se moj delavnik začne večinoma z bolj ali manj bežnim srečanjem s starši in nadaljuje z zvedavimi otroškimi obrazi, ki kar tekmujejo, kdo bo prej povedal, kaj vse je doživel, medtem ko nismo bili skupaj.

Ko prvi šolski dan gledam prvošolce, ki z velikim pričakovanjem in obenem s kančkom strahu opazujejo dogajanje ter vstopajo v šolski vsakdan, vsakokrat pomislim na veliko odgovornost, ki mi jo nalaga moje poslanstvo. Pri tolikšni raznolikosti otrok in zahtev ni lahko, a vse teče, uspeva, raste, ko sem v Gospodovi navzočnosti, ko zavestno, z velikim zaupanjem in vero, predajam svojo nemoč, svoje meje, presojo, odločitve v Njegovo vsemogočnost.

Že na poti v službo izročam sebe, vse osebe, ki mi jih Gospod ta dan pošilja na pot ter vse trenutke dneva v Njegovo mogočno in varno naročje. Gospoda prosim, da mi budi zavest o njegovi navzočnosti, ko se počutim najbolj nemočno in ranljivo. In ko mi to uspe, sem njegovo orodje, ki prinaša radost, ljubezen, mir, upanje prav tja, kamor me pošilja Gospod. Najdragocenejši trenutki zame pa so, ko imam možnost, da se ob vračanju iz službe vsaj za nekaj trenutkov ustavim pred Najsvetejšim, da se ponižno zahvalim, prosim, uglasim Nanj in Zanj.

Brigita Pušenjak, profesorica razrednega pouka na OŠ Stročja vas

Četrtek, 3. 9. 2026 - PROŠNJE

V tretjem dnevu Tedna vzgoje izročamo na oltar vse, ki delujejo v osnovnih šolah.

- 1. Naš Učitelj Jezus, prosimo te, da bodo otroci v osnovnih šolah rasli tudi na duhovnem področju.*
- 2. Naš Učitelj Jezus, naj se starši katoliških družin zavedajo pomena duhovne rasti in naj svoje otroke vodijo k zakramentalnemu življenju, vsi, tudi neverni, pa naj vzgajajo otroke v duhu upanja na boljšo prihodnost.*
- 3. Naš Učitelj Jezus, daj, da se bodo učitelji zavedali, da s svojim življenjem in zgledom prinašajo med otroke krepost upanja.*
- 4. Naš Učitelj Jezus, blagoslovi vse, ki nasprotujejo krščanskim vrednotam, da bodo postali odprti za konstruktivni dialog.*
- 5. Naš Učitelj Jezus, sprejmi vse rajne, ki so bili zaposleni v osnovnih šolah, povrni jim za njihovo delo.*

Petek, 4. 9. 2026

Poslanstvo

Kot srednješolska učiteljica spremljam mladostnike od negotovih prvošolcev do mladih odraslih. Vsak nosi svojo zgodbo – veselje, upanje, pa tudi bolečino in preizkušnje. Moje delo ni le predajanje znanja, ampak tudi vzgoja: spodbujam, postavljam meje, vztrajam pri načelih ter jih spremljam ob uspehih in padcih. Pomemben del mojega poslanstva je tudi sodelovanje s starši in kolegi, saj skupaj ustvarjamo varno okolje za rast dijakov. Vožnjo v službo namenim molitvi in premišljevanju Božje besede. Vsako jutro Bogu izročim svojo družino, dijake, sodelavce in vse, ki jih bom srečala, ter prosim za blagoslov in modrost. Poklic učiteljice zame ni le služba, ampak poslanstvo. Čeprav se pogosto srečujem z zahtevnimi življenjskimi zgodbami mladih, mi zaupanje v Boga prinaša notranji mir in moč, da zvesto živim svojo poklicanost. Posebej me spremljajo besede: »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se.« (Flp 4,4)

Anita Šimonka, profesorica na Gimnaziji Ptuj

Petek, 4. 9. 2026 - PROŠNJE

Danes se v prošnjah spomnimo vseh, ki so vpeti v srednješolsko izobraževanje.

- 1. Bog, Sveti Duh, navdihuj srednješolce v rasti in pri sprejemanju življenjskih odločitev.*
- 2. Bog, Sveti Duh, blagoslavljal profesorje pri njihovem delu, da bodo dober zgled dijakom, ki so jim zaupani.*
- 3. Bog, Sveti Duh, opogumljal starše, da bodo vztrajni pri vzgoji svojih otrok v njihovem najstniškem obdobju.*
- 4. Bog, Sveti Duh, razsvetljuje odgovorne, da bodo omogočili, da postanejo srednje šole prostor svobodnega kritičnega razmišljanja in upanja, da lahko naredimo ta svet lepši in boljši.*
- 5. Bog, Sveti Duh, naj bodo v Očetovo naročje sprejeti vsi, ki so obiskovali srednje šole, predvsem tisti, ki so prag večnosti prestopili v mukah osebnih stisk.*

Sobota, 5. 9. 2026

Vzgajati z vero in zgledom

Vzgojo in vero doživljam kot neločljivo povezani. Kateheza zame ni le posredovanje verskega znanja, temveč predvsem odnos in zgled. Otroci vero najprej prepoznajo v tem, kako jih sprejemamo, poslušamo in se nanje odzivamo, zato jih želim spremljati na poti odrasčanja ter jim pomagati odkrivati, da so ljubljene, dragoceni in poklicani k dobremu.

Ko veroučenec ne sodeluje ali s svojim vedenjem preizkuša meje, me vera uči potrpežljivosti. Takrat se spomnim, da tudi sama kdaj potrebujem novo priložnost, razumevanje in odpuščanje. Zato si prizadevam biti pravična, sočutna in dosledna, vendar ne hladna.

Ko pa otrok pomaga drugemu ali z dejanjem pokaže dobroto, v tem prepoznavam sadove vere.

Pomembno je, da si za dobro prizadevamo vsi, ki otroke spremljamo na njihovi poti odrasčanja. Le s skupnim zgledom lahko ustvarimo prostor, v katerem se otrok čuti vrednega, slišane in ljubljenega ter spozna, da vera ni le nekaj, o čemer govorimo, ampak način, kako živimo.

Ksenija Novak Erhatic, katehistinja in učiteljica slovenščine

Sobota, 5. 9. 2026 - PROŠNJE

Veliko mladih v času vzgojno izobraževalnega sistema svoj primarni dom zamenja za dijaški oz. študentski dom. Danes prosimo zanje:

- 1. Nebeški Oče, naj bodo odnosi med dijaki, študenti in zaposlenimi v domovih pristni in domači.*
- 2. Nebeški Oče, prosimo te za vse vzgojitelje in zaposlene v domovih, da bi mogli varovancem stati ob strani tudi na duhovni ravni.*
- 3. Nebeški Oče, prosimo te za vse starše, predvsem srednješolcev, da bi znali svojim otrokom pustiti, da prinesejo v družbo upanje na boljši jutri.*
- 4. Nebeški Oče, blagoslovi vse zaposlene v domovih pri njihovem delu, predvsem pri tistem, ki se ga ne vidi.*
- 5. Nebeški Oče, v svoj objem sprejmi vse pokojne dijake, študente in zaposlene v dijaških in študentskih domovih.*

Nedelja, 6. 9. 2026

Kako mi vera pomaga pri vzgojno-izobraževalnem delu?

V vzgojno-izobraževalnem procesu mi vera pomeni sidro, ki mojemu poklicu daje gotovost, včasih tudi veselje. Vera me spominja, da sem lahko le v službi sejalec, da nisem jaz tisti, ki daje rast. Včasih je za vzgojitelja tudi velik privilegij, ko postane še žanjec in sme na lastne oči videti čudovit sad tega skupnega sejanja z Gospodom.

Druga dimenzija, ki mi jo odpira vera, je prostor molitve in priprošnje. Vzgojanci in sodelavci niso le moji sopotniki v različnih okoljih, ampak jih lahko prinašam pred Boga. V osebnem pogovoru z Njim mu izročam njihove stiske, ki jih nosijo. Hkrati pa Bogu izročam tudi lastne tegobe, ki jih ob delu z bližnjimi doživljam kot vzgojitelj. Razbremenilno je vedeti, da v vzgojni »zgodbi« nisem sam in da je On tisti, ki vodi glavne korake. Drža zaupanja mi pomaga sprejemati tudi tisto, kar je človeško marsikdaj težje sprejeti. V vzgoji in vsakodnevnih srečanjih, kjer se pričakuje vzgojna drža, preizkušenj ni malo. Ljudje smo različni, situacije so včasih zapletene in nepredvidljive. Vera mi v teh trenutkih daje moč, da ne obupam, ampak z določeno mero miru sprejemam realnost takšno, kot je, in v njej iščem Božjo voljo.

Navsezadnje pa mi vera podarja ključno gotovost: bistvenih premikov v srcih mladih ne delam jaz, ampak lahko Bog po meni kaj stori. Ta zavest me ohranja v ponižnosti. Kot človek namreč nisem popoln; težko je biti vedno zgled v besedi in v dejanju. Vera v dobrega Boga mi daje pogum, da kdaj stopim korak nazaj in rečem: »Oprosti.« Kadar pa to zaradi različnih okoliščin ni mogoče, računam, da On zmore zaceliti vsako rano – tudi tisto, ki jo nehote povzročimo vzgojitelji.

Janez Kozinc, soboški škof

Nedelja, 6. 9. 2026 - PROŠNJE

Študentje začenjajo akademsko leto mesec kasneje. V procesu študija se še vedno oblikujejo njihove osebnosti. Danes prosimo zanje:

- 1. Gospod Jezus, daj, da bodo študentje pri svojem študiju odkrivali, kako lahko prispevajo k oblikovanju družbe, ki prinaša upanje v vse pore našega življenja.*
- 2. Gospod Jezus, prosimo, da bi mogli znanstvenoraziskovalni delavci s svojim delom prispevati k pravičnejši in boljši družbi.*
- 3. Gospod Jezus, naj se vsi zaposleni v visokem šolstvu zavedajo svoje odgovornosti, vestno izpolnjujejo svoje naloge ter skrbijo za razvoj profesionalne etike.*
- 4. Gospod Jezus, prosimo te, da bi mediji in širša družba znala sprejemati argumente stroke.*
- 5. Gospod Jezus, povrni z večnim življenjem vsem, ki so s svojim znanstvenoraziskovalnim delom prispevali k razvoju in blaginji naše družbe.*

Ponedeljek, 7. 9. 2026

Vzgoja je stvar srca

Vzgoja je stvar srca! To tezo, predvsem pa ta način življenja je zagovarjal sv. Janez Bosko, naš ustanovitelj. Takšno življenjsko držo, ki jo je želel in zahteval od sebe in sodelavcev don Bosko, sem tudi sam večkrat izkusil. Ko sem uspel nagovoriti in omehčati srce mladega človeka, sem imel nekoliko prestejšo pot in večjo možnost, da mi bo ta mladi človek zaupal in se mi vsaj malo dal voditi. Srce je v svetopisemskem jeziku sedež misli in razuma, središče čustev, prostor odločanja in tudi kraj srečanja z Bogom. Je najintimnejši prostor človeškega bitja. V Matejevem evangeliju celo beremo: »Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.« (Mt 6,21) In če so naši otroci in mladi zaklad, potem je prav, da je pri njih tudi naše srce. Srce najlažje govori srcu. In iz svojega srca tudi sam najlažje nagovarjam. Mladi in otroci hitro uvidijo, ali nekaj delam, govorim in živim iz srca ali je to zgolj naučeno, iz navade in iz brezbržnosti ... Drugače povedano, če je moja vera srčna in ne »naučena ali celo podedovana« vera, potem bo tudi moje življenje po veri tako rekoč vzgojno, zgledno, privlačno, sicer pa bom »brneč bron ali zveneče cimbele« po Pavlovo.

Mitja Štefan Franc, vodja Marijanišča in ravnatelj salezijanske skupnosti Veržej

Ponedeljek, 7. 9. 2026 - PROŠNJE

V vzgojno-izobraževalni proces je vpetih mnogo nevidnih delavcev, ki na poti vzgoje opravljajo pomembno delo. Danes se spomnimo vseh:

- 1. Sveti Duh, blagoslavljal vse, ki skrbijo za otroke in mlade z vsakodnevnimi obroki. Naj svoje delo opravljajo z upanjem in ljubeznijo.*
- 2. Sveti Duh, daj moč vsem, ki kljub nizkim plačam vsakodnevno vztrajajo pri čiščenju in urejanju okolja, v katerem naši mladi živijo.*
- 3. Sveti Duh, daj dar modrosti vsem svetovalnim in drugim strokovnim delavcem, ki skušajo tistim, ki imajo manj talentov ali pa so ti drugačni, pomagati v osebni rasti ter prinašati razloge za upanje za njihovo prihodnje življenje.*
- 4. Sveti Duh, nakloni vztrajnost vsem administrativnim delavcem, ki delujejo v vzgoji in izobraževanju in sadov svojega dela velikokrat ne vidijo.*
- 5. Sveti Duh, nakloni polnost večnega življenja vsem rajnim delavcem v vzgoji in izobraževanju, predvsem tistim, ki na polnost odrešenja še čakajo.*

